

POSTANOWIENIE

16 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Paweł Grzegorzczuk

na posiedzeniu niejawnym 16 kwietnia 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa J.S. i M.S.

przeciwko Syndykowi Masy Upadłości Bank spółki akcyjnej
w upadłości w W.

o ustalenie i zapłatę,

na skutek wystąpienia przez Sąd Okręgowy w Warszawie
postanowieniem z 11 marca 2026 r., XXVIII C 10056/25,

o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

odmawia oznaczenia sądu.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 marca 2026 r. Sąd Okręgowy w Warszawie zwrócił się do Sądu Najwyższego na podstawie art. 45 k.p.c. celem oznaczenia sądu, przed który należy wytoczyć powództwo. Wskazał m.in., że postanowieniem z dnia 5 listopada 2025 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie na podstawie art. 200 § 1⁴ w związku z art. 30 k.p.c. jako właściwemu ogólnie, podczas gdy w rzeczywistości w sprawie nie można ustalić właściwości miejscowej z uwagi na art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 614).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 45 § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy oznaczy sąd, przed który należy wytoczyć powództwo, jeżeli w myśl przepisów kodeksu postępowania cywilnego nie można w świetle okoliczności sprawy ustalić właściwości miejscowej. W okolicznościach sprawy sytuacja taka nie ma jednak miejsca, zważywszy, że zgodnie z art. 200 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. sąd, któremu sprawa została przekazana, jest związany postanowieniem o przekazaniu sprawy. Nie zachodzi zarazem wyjątek określony w art. 200 § 2 zdanie drugie k.p.c., albowiem do przekazania sprawy doszło między sądami równorzędnymi.

Skoro postanowienie o przekazaniu sprawy stało się prawomocne wobec niezaskarżenia, to sąd, któremu sprawa została przekazana, jest nim związany, a właściwość miejscowa sądu uległa utrwaleniu, bez względu na zasadność przekazania (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego dnia 13 maja 1976 r., II CO 3/76, OSNC 1977, nr 2, poz. 30, z dnia 11 lipca 2002 r., IV CO 8/02, z dnia 24 czerwca 2020 r., IV CO 54/20 i z dnia 9 sierpnia 2023 r., III CO 436/23).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, uznawszy zarazem za zasadne związane wskazanie powodów tego rozstrzygnięcia (art. 357 § 5 k.p.c.).

Paweł Grzegorzczuk

(K.G.)

[SOP]